

Cea mai rară dintre rarele oportunități pentru o adevărată metamorfoză

*“E nevoie de un lider pentru a conduce oamenii, dar e nevoie de un
lider măreț pentru a crește lideri. “
— Ramtha*

**Un Raport pentru studenții RSE
al întâlnirii lui Ramtha cu profesorii și alți oaspeți
11 Mai 2018**

Copyright © 2018 JZ Knight

Cea mai rară dintre rarele oportunități
pentru o adevărată metamorfoză

Copyright © 2018 JZ Knight

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă sau transmisă în nicio formă și pe nicio cale, electronică sau mecanică, inclusiv fotocopierea, înregistrarea, sau prin orice sistem de stocare și extragere a informației, fără acordul scris al JZK Publishing, o divizie a JZK, Inc.

Ramtha®, C&E®, Blue Body®, Blu Room®, și Câmpul® sunt mărci înregistrate ale JZ Knight și JZK, Inc. o corporație din Washington, și sunt folosite cu permisiunea acestora.

JZK Publishing
O Divizie a JZK, Inc.
PO Box 1210
Yelm, Washington 98597
360-458-5201
www.ramtha.com

Notă introductivă la acest Raport

Ramtha mi-a cerut să pregătesc o descriere a întâlnirii lui cu profesorii numiți ai RSE și cu alți oaspeți, care a avut loc în 11 Mai 2018, și să pun acest Raport la dispoziția tuturor studenților din Școală.

Tema principală a acestei învățături s-a focusat asupra provocării de a fi un profesor care este cu adevărat în stare să-i inspire pe studenți să trăiască Marea Lucrare. Pentru asta trebuie cultivată o sensibilitate față de stadiul în care se află un anumit grup în timpul unei discipline, și abilitatea de a intui dacă studenții sunt aproape de a face un salt progresiv.

Dacă profesorul poate intui în ce fază se află grupul, devine evident că durata unei sesiuni ar trebui determinată de acest aspect, și că nu ar trebui făcută o pauză doar pentru că așa s-a stabilit într-o agendă organizatorică. Intenția Școlii este să trimită în lume studenți care au învățat să trăiască Marea Lucrare, iar asta nu se poate obține prin simpla respectare a unei agende prestabilite.

Tot ce a spus Ramtha referitor la tema centrală a întâlnirii a fost inclus în acest text, în afara acelor scurte remarci ocazionale cu referire la alte subiecte, și a unor enunțuri personale adresate anumitor persoane.

Míceál Ledwith

Raportul întâlnirii lui Ramtha cu profesorii și alți oaspeți

11 Mai 2018

Ramtha: E o zi glorioasă în care să fiu iar printre voi. A trecut mult timp în timpul vostru, veacuri în al meu. Sunteți fericiți că sunteți aici? Vă mulțumesc pentru bunăvoință și pentru munca voastră excelentă.

(Lui Debbie): Maestre al Muzicii, nu te-am uitat, deși ar putea părea așa. Dar tu ești încă aici. Niciodată să nu renunți la Marea Lucrare – niciodată.

(Lui Miceal): Bunule Părinte, felicitări pentru munca ta minunată și epică. Este adevărul. Mai sunt și altele care vor veni. Poate că vei înțelege ultimele zile puțin mai bine în ceea ce privește profețiile lui Ioan, pe care-l susții, și toate acele viziuni. Care din acele viziuni nu le poți interpreta ca având loc astăzi? Nu toate sunt Bau-bau. Este doar Dumnezeu și umanitate și tehnologie.

(Laurei): Salutare, frumusețe că părul arămiu.

E minunat să vă văd, entități. Știți, e nevoie de un lider ca să conducă oamenii, dar e nevoie de un lider măreț ca să crească lideri – țineți minte asta – cu niște entități credule, pentru că atunci veți trăi să fiți mai măreți decât ele.

(Lui Mike): Frumoasă entitate, salutări și complimente. Te bucuri de extraordinar ? Channel-ul vostru și-a revenit acum, a fost acolo de o veșnicie. Într-o bună zi vei înțelege Acum-ul. E foarte greu să-l înțelegi când ai întâlniri programate.

(Anei): Salutare, frumoasă entitate. Deci tu ești noul medic, cum s-ar zice? Așadar știi totul despre mine și ea? Când ceva e în neregulă cu o persoană, întotdeauna să o întrebi pe ea despre acea persoană. Se pare că mulți oameni cred că e ceva în neregulă cu mine. Bun venit la masa mea.

(Lui Karen): Bun venit, Regina Bucătăriei. Cândva ai fost o mare doamnă. Și ai avut moșii mărețe, și servitori, și pe unii dintre ei i-ai tratat mizerabil, dar pe măsură ce ai devenit mai bătrână și mai înțeleaptă ai

devenit mai bună. Timpul întotdeauna înmoaie vinul și brânza. Munca ta superbă se datorează acelei vieți. Vezi tu, la toți ne vine rândul.

Haideți să luăm loc. Ah, bătrâna masă.

Puteți turna în pahare, dacă doriți.

(Lui Tomas): Tu ești paharnicul. Trebuie să fii atent. Channel-ul mi-a dat ordine stricte.

Pentru trezirea din iarnă
Pentru înflorirea în primăvară a viselor visate,
Pentru o nouă viață, o nouă cauză, un nou scop.
Declar că în visul vostru din iarnă
Ați lucrat la limitările voastre,
Ați lucrat la ceea ce nu vă place la voi înșivă.
A te trezi în primăvară înseamnă să ai
Gândul obișnuit al înțelepciunii.
Închin pentru înțelepciunea voastră.
Așa să fie.

Trebuie să țineți minte că nu este "Bietul channel". Channel-ul s-a dus altundeva, unde a făcut acea minunată mașinărie de acolo. Asta vă dă o idee despre ce este în miezul a cine este ea. Ea e plecată. Eu sunt aici – un corp micuț, un mic flux de conștiință, și sunt aici.

Acum doresc să știți ce muncă superbă ați făcut în criptă. Câți ani în timpul și numărătoarea voastră valorează acele învățături care nu se aud nicăieri decât aici? Câți ani? Întrebați entitatea care știe.

Maestre al Muzicii, cât timp în timpul vostru? Mai mult de un secol, secolul trecut ?

Debbie: Patruzeci și unu de ani.

Ramtha: Asta înseamnă mult timp în timpul vostru ?

Ai numi asta, Părinte, dedicație față de Marea Lucrare ?

Ai făcut o treabă superbă cu prezentarea, ai amestecat această cunoaștere cu înțelegerea din punct de vedere uman a ceea ce trebuie înțeles despre acea muncă valoroasă. Capătă tot mai mult avânt în lumea de afară. Datorită Marii Lucrări făcute de tine se întâmplă asta. Ai făcut o treabă superbă. Nici eu n-aș fi putut face mai bine. De fapt, am făcut, dar e munca ta, tu o re-faci mai bine.

Mai trebuie să știți că această Mare Lucrare e o comoară neprețuită, și că ar trebui tratată ca atare, și când va fi gata, va trebui să creați o Criptă adevărată. Va fi păstrată într-o adevărată Criptă cu temperatură și atmosferă adecvate. Fără umiditate. Va fi păstrată pentru Timpurile ce vor veni, așa cum au fost păstrate adevăratele învățături – care erau doar niște povești – în vase de lut în deșertul uscat. Întoarce-te spre vecin și spune-i asta.

(Lui Miceal): Părinte, cum mai merge treaba cu colesterolul: Nu așa îi spuneți?

Miceal: S-a îmbunătățit mult.

Ramtha: Nu e interesant că Blu Room® a știut cum să facă asta? Ei bine, acesta e Corpul Albastru®. Poate face orice – asta, și multe alte lucruri. Și cu cât știi mai multe, cu atât mai mult îți va răspunde. Doar pune-i o întrebare data viitoare când ești în Blu Room®, o întrebare bine gândită. Așa să fie. Trimite și mesageri. Întoarce-te spre vecin și spune-i asta.

E ca un soi de Arkenstone (o piatră prețioasă gigant, giuvaerul regal al regatului Erebor - n.t.). Channel-ul a oferit lumii o super- tehnologie. Adevărata valoare a acesteia va fi recunoscută abia peste multe decenii. Dar deoarece este oferită de ea și proiectată de ea, cei care au prejudecăți și interese – și care s-ar ține mai degrabă de ura și de interesele lor decât să fie vindecați – întotdeauna vor fi împotriva. De ce? Deoarece le ia controlul din mână. Întoarce-te spre vecin și spune-i asta.

Asta e întotdeauna o amenințare pentru oameni. Cea mai mică ușurare, dacă vine de altundeva, e o amenințare pentru cei care dețin controlul suferinței. Întoarce-te spre vecin și spune-i asta.

Channel-ul – asta vi se aplică vouă în toate visele voastre – întotdeauna a vrut să fie un vindecător, acasă la maică-sa tot încerca să vindece plantele. Le făcea mai mult rău cu ce le injecta, ceva lichid rozaliu numit "Pepto".

Dar asta nu a trecut neobservat, și la fel se întâmplă și cu voi. Visele voastre mai profunde nu trec niciodată neobservate. Așa că, ce e destinul? Un plan. Evident, ea nu a devenit un vindecător pe calea legitimă, dar asta a rămas totdeauna acolo. Și faptul că l-a iubit pe Dumnezeu cu toată puterea și toată ființa ei, așa cum faceți și voi, i-a permis să pregătească o cale pentru mine – să permită – un proces riguros.

Iar visul de a vindeca oamenii și de a-i face mai bine are nevoie de un nivel mai înalt de tehnologie, cunoaștere și muncă, care să țină cont de o matematică extraordinară și de furnizarea unei lumini similare cu Corpul

Albastru®. Ea este acolo unde este deoarece destinul i-a oferit această metodă de vindecare. Nu întotdeauna ceea ce visăm cu percepția noastră limitată va fi recunoscut, dar dacă e dus la o realitate mai măreață – și dacă acolo ești deschis – va fi utilizat. Câți dintre voi înțeleg asta?

Atâtea entități spun: "Visele mele nu s-au împlinit niciodată." Chiar așa? Poate că visele sunt niște petale palide ale unui alt timp și nu ale unui timp viitor pe care, fără cunoașterea necesară, nu-l poți percepe. O entitate limitată nu poate percepe fluxuri de conștiință mai înalte. Doar dacă a fost antrenată așa cum trebuie, și despre asta a fost vorba în munca asta de peste patruzeci de ani. Despre pregătirea entităților pentru o înțelegere mai largă a locului lor ca ființe divine – și prin asta să se poată conecta la super-conștiință, fie prin Câmp®, fie prin C&E®, prin orice disciplină creată pentru a duce cunoașterea într-o experiență trăită – experiența e cea care aduce adevărul rațional. Pentru acea persoană e important doar – pentru acea persoană, acea ființă – dacă acceptă acea abilitate care o face să se deschidă. Atunci acele vise, de demult, au un loc în viitor. Câți dintre voi înțeleg asta? Nu toate visele au un loc în acest timp, ci în timpuri viitoare ce pot fi augmentate – un nou cuvânt pe care l-am învățat – în acum. În loc să fie forțate, sunt augmentate. Atunci avem ceea ce oamenii obișnuiți numesc un geniu. Întoarce-te spre vecin și spune-i asta, te rog.

Acum, dacă-mi dați voie, această entitate nu a avut nevoie să studieze chimie sau biologie. E foarte bună la matematică. Așa gândește creierul ei. Nu a trebuit să se antreneze în nici una din aceste arte ale persuasiunii care ar conduce la o minte inventivă. Sunteți de acord cu toții? Deci această femeie a creat această mașinărie. Și Părintele vă poate spune că funcționează, și iată de ce. Chiar dacă ai o minte ascuțită și știi biologie, structuri atomice, particule, chimie, matematică, și înțelegi valoarea raportului spin-ului, până la urmă cum determinăm veridicitatea unei particule? După lumina ei. Da sau nu?

Toate lucrurile au un corp de lumină, deoarece din lumină coboară în masă. Voi sunteți un conglomerat al unei vecinătăți de lumină diversificată a cărei armonie ești tu. Înțelegeți?

Acum dacă înțelegi asta și lucrezi în lumină, atunci obții informații de la acele elemente care au cea mai mare valoare a luminii. Atunci când acele valori sunt duse la forma biologică umană, acea lumină îmbunătățește mecanismul corpului. Așa că vedeți voi, a vindeca masă la masă e absolut necesar. A vindeca mintea e absolut necesar. Dar a vindeca cu lumină e Marea Lucrare. Întoarce-te spre vecin și spune-i asta.

Acum, știți voi ce valoare de lumină are Carbon 60? De ce? N-ar trebui să investigați ceea ce ba luați, ba nu luați? Credeți că e o idee ciudată? Uitați-vă la valoarea sa de lumină. Studiați-o. Cum poate o particulară care seamănă atât de mult cu Blu Room®, cu atâta lumină, să suprascrie atâta lipsă în performanța celulară?

Câți dintre voi învățați ceva? Așa să fie. O să vă trimit mesageri. Dar faceți-vă munca; nu ziceți "Da" și atât. Și dacă tu ești o entitate de lumină, n-ar trebui să te hrănești cu lumină? Dacă iei această substanță, e atât de puternică încât hrănește celulele înfometate de lumină și, dacă iei destulă, readuce vitalitatea în ADN. De aceea prelungește viața. Explicați asta.

Înțelegeți? Nu e vorba despre cum vă simțiți. Țineți minte, cum te simți e o experiență emoțională. Dacă nu simți nimic, o minte ne-educată zice "Păi, n-a făcut nimic".

Dacă tu înghiți o formă de lumină, face ea ceva pentru tine? Ce simți? Nu simți nimic. Dacă un Glob de lumină îți intră în corp și-ți ajută corpul, simți ceva? Deoarece sursa e lumină.

Țesuturi, organe, mase celulare inflamate sunt ceva obișnuit în îmbătrânirea oricărei forme de viață. De ce? Deoarece multe din structurile celulare de materie pierd lumină, și când pierd lumină devin gunoi, sau devin flămânde, și atunci se umflă cu fluide. Nici o celulă nu poate reține fluid fără să elimine reziduuri, de aici și inflamația. Întoarce-te spre vecin și spune-i asta.

Înțelegeți ce e inflamația? Înseamnă moarte: apă înăuntru, reziduuri afară. Asta e pierderea de lumină, cea care guvernează corpul a tot ce e material.

Să revenim la vindecarea cu lumină. Dacă o entitate are o voință de neclintit și dacă are o problemă de sănătate – ar putea fi un accident, sau orice altceva – și totuși voința lor menține corpul în funcțiune împotriva sorților, este aceea lumină? Și are corpul destulă lumină sau primește lumină de la voință?

Mike: De la voință, deoarece voința vine de deasupra planului de lumină vizibilă. Vine dintr-o minte mai profundă.

Ramtha: Cum vindecă mintea corpul?

Karen: Cu infuzie de lumină.

Laura: Prin intermediul voinței.

Ramtha: Exact. Este mașinăria dumnezeiască. Prin urmare asta ne aduce la a înțelege totalitatea Marii Lucrări. În esență marea Lucrare înseamnă să antrenezi aspirantul printr-o lungă serie de învățături specifice care până la urmă întotdeauna solicită aspirantului să utilizeze focusul voinței sale – și doar al voinței sale – corect? Dar acesta e aplicat în zone diferite și în curând avem acel gând obișnuit care permite accesul la fluxuri de super-conștiință în creier, deoarece există un loc unde acesta să fie auzit. Există un loc unde să fie trăit.

Toate aceste transmisii sunt prin lumină, și fiecare cuvânt are o reprezentare în lumină. Acesta e motivul pentru care un maestru vorbește într-un anume fel. Adeseori verbul e pus înaintea substantivului: Știi tu asta a fi adevărat? Ce spui tu?

Câți dintre voi ați învățat ceva? Ce spuneți voi? De ce îl punem pe "Ce" înainte?

Maestrul Muzicii: Este o acțiune. E voință.

Ramtha: Este un adverb.

(Lui Miceal): Nu e corect așa în engleză? Părinte, nu da doar din cap a încuviințare. Corectează-mă dacă poți. Eu sunt nepriceput în această limbă fără înțeles.

"A iubi" e o acțiune. De ce mai întâi acțiunea și apoi titlul?

Miceal: Verbul califică substantivul ce va veni și-l colorează.

Ramtha: Exact. Dar dacă vine mai întâi substantivul, nimeni nu aude.

Ce este un adevărat rostitor al legii ? Cum vorbesc ei ? Exact în acest fel. Așa să fie. Lumina manifestată aude asemenea comenzi. Ea nu aude niciodată substantivul: "Eu doresc pe tine. Eu vreau pe tine."

"Vreau eu pe tine?" Acum avem putere. "Eu vreau pe tine" e o bâlbâială.

Jaime: E personalitatea care vorbește.

Ramtha: Asta nu ajunge nicăieri. Pentru lumină, puterea este acel lucru la care răspunde lumina. Întoarce-te spre vecin și urmărește cu adevărat cum vorbești, pentru că eu o fac. Pentru bâlbâieli!

Nu trebuie să mergeți peste tot și să nu vă bâlbâiți, deoarece comunitatea voastră doar asta înțelege. E un limbaj care presupune multe explicații: prea multă glorie, prea multă condamnare, toate astea. Nu e niciodată arta unei manifestări puternice.

Deci ca și ființă de lumină – și asta ești la urma urmei – mai întâi vorbești luminii și apoi așa este. Atunci nu trece totul prin rețeaua ta și a personalității tale. Așadar s-ar putea spune, cum vor înregistra istoricii mei, că folosirea obscură a limbajului vostru e obscură, dar ce știu eu și voi nu ați știut ?

Jaime: Multe.

Ramtha: Așa se vorbește cu un extraterestru, și așa se vorbește cu o entitate ca mine. Nu bâlbâi niște întrebări pompoase despre propria ta persoană. Nicio ființă ca mine nu ar putea interacționa cu voi deoarece voi ați setat deja limitele asupra parametrilor acestei conversații; așa dorință, așa voință. Cum poți voi când îți negi propria lumină? Întoarce-te spre vecin și spune-i ce am zis eu acum.

Câți dintre voi ați fost foarte atenți la mine când am vorbit așa obscur? De ce? M-am străduit să o modific pentru traducere deși mult se pierde în acest fel. Acum tu știi – ”Știi tu pe mine ?” – doar prin antrenamentul din această școală, doar prin această pregătire meticuloasă.

Fiecare disciplină a fost creată nu ca să vă împiedice să vă plictisiți, ci ca să construiască siguranța unei noi ființe care să contracareze personalitatea umană a reîncarnării. O contracarează deoarece asemenea cunoștințe nu au fost învățate până acum. A fost doar evoluția prin intermediul geniului, al tehnologiei, al intervenției din partea noastră ca fiecare generație să primească un corp nou, și ei se nasc în timpuri diferite, dar rareori se schimbă personalitatea lor față de ultima viață.

Acesta e motivul pentru care spun că viața ta cea mai bună e cea de acum. Ești mândru de ea ? Păi, Cleopatra, nu ești; nici Napoleon. Tu ești culmea culmilor chiar acum. Ce spui tu? Ideea e de a construi înlăuntrul entității acceptarea obișnuită a propriei sale măreții, a-i face cunoștință – nu prin credință ci prin experiență – cu probabilitatea unui sine divin. Acel sine divin este în vârful piramidei, și este integrat aici jos de tot, într-o experiență în Hertzian. Puțin câte puțin, timp de peste patruzeci de ani, a fost reinsuflat cu răbdare – reinsuflat – spre ura absolută a celor ce spun ” Păi, am auzit deja toate astea.” Nu, n-au auzit niciodată.

Doar atunci când te duci și citești fiecare carte de joc din pachet, iei fiecare cartonaș de pe gard, tragi fiecare săgeată în mijlocul țintei, dansezi Corpul Albastru până când radiezi în mod absolut acea lumină, doar atunci se poate să le fi auzit pe toate. Nu poți auzi ceea ce nu ești, și ceea ce ei nu sunt e tot ce vin aici ca să învețe să fie.

Asta este într-o viață – într-o perioadă de timp în timpul vostru, așa cum îl înțelegeți voi – cea mai rară dintre rarele oportunități pentru o adevărată metamorfoză, de la o identitate râncedă la una strălucitoare, miraculoasă. Puțin câte puțin, piatră cu piatră, construim acest castel. Mulți nu pot tolera provocarea de a experimenta și de a face să se manifeste ceea ce pot cita ca un papagal. Aceasta e școala antică. Mulți au venit; foarte puțini au fost calificați. Și ce i-a făcut să fie calificați? Ei înșiși.

În modernism, în nerăbdare, în "nu am timp să citesc întregul pergament, nu am avut timp", sunteți pierduți deoarece sunteți înrobiți de timp și, de aici, inflamația.

În Marea Lucrare, studenții care iubesc aceste învățături vor să vină și să treacă peste Cursul de Începători, deoarece ei cred că îl știu deja. Dar dacă-i provoci, nu știu nimic. Asta te califică pentru lumea de afară. Nu te califică pentru scara cerurilor, nici nu se califică în analele reîncarnării ca și realizare. Chiar dacă crezi că știi, îți lipsește experiența emoțională a lui "pot-să-fac".

Ar trebui să fiți afară pe Câmp în fiecare zi, provocându-vă mintea să poată-să-facă. Nu vrei să te înșeli singur că poți, atunci când de fapt nu poți. În asta se află diferența dintre cei tineri și cei bătrâni, dintre copii și femei, dintre așa-ziii sfinți și cei rari dintre ei.

Școala vă învață aceste lucruri. Și acestea sunt prețioase dincolo de cuvinte de câți ani?

Maestrul Muzicii: Patruzeci-și-unu. Era în 1977 când i-ai apărut lui JZ și acum e 2018.

Ramtha: E nevoie de atâta timp, aproape o viață întreagă. Și când aspirantul alege în noua viață să înțeleagă asta în totalitate, în esență își șterge karma din viața trecută ca să poată dedica o întreagă viață acestei munci. Prin asta, atunci când vine din nou, poate să aleagă cine vrea să fie și unde vrea să fie, deoarece acum se află dincolo de planul demonstrației.

Chiar și în ziua și timpul vostru repezit, câți dintre voi au înțeles asta cu adevărat? E o viață. Nu sunt doar câțiva ani. Slăbiciunea iese totdeauna la iveală – și insatisfacția de a le ști pe toate – fără a produce fapte. Întoarce-te spre vecin și spune-i ce am zis eu acum.

Știți ce este cunoașterea? Cunoașterea spune: "Pot face asta pentru că am făcut-o." Asta e dreapta folosire a experienței emoționale. Asta e sensul ei. Dar nu poți să stai aici și să-m spui mie "Știu că pot să fac asta", pentru că ești ambiguu în fiecare colțisor al muncii. Asta ar trebui să fie

nesatisfăcător pentru tine – nu pentru mine. Și când înțelegi asta – înțelegi în felul acesta, că-ți lipsește lumina – mergând înapoi de la ce am pornit, îți lipsește lumina. Lumina este emanată de acea perlă a înțelepciunii irizată. Încrederea că poți face orice devine un gând obișnuit al manifestării profunde – vrăjitoria a tot ce e, farmecul a tot ce e, magia a tot ce e.

Dacă tu ești doar un recipient mediocru al filozofiei, nu te vei ridica niciodată la nivelul măreției în realizare. Ferește-te – ferește-te, ferește-te – de propria ta propagandă. Întoarce-te spre vecin și spune-i asta.

Cum se spune, Părinte? Cum e vechea zicală? Calea spre iad e pavată cu ce?

Miceal: Cu bune intenții.

Ramtha. Asta e. Suntem trași pe sfoară de bunele intenții. Acestea duc la iad. O să vii înapoi și o să faci totul din nou, și Dumnezeu știe unde va fi asta. Întoarce-te spre vecin și spune-i despre bunele intenții.

Câți dintre voi vedeți studenții realizați care pot reuși pe Câmp, pot reuși la trasul cu arcul, pot reuși la transmisie-recepție, pot reuși la Corpul Albastru®, pot merge și manifesta bogăție fabuloasă după ce văd viitorul numerelor? Câți dintre voi vedeți asta ca o posibilitate?

”Așadar fac așa.” Calea antrenamentului duce acolo.

Când poți manifesta toată bogăția din lume, nu mai ai nevoie de ea. Când manifestezi toată lumina din lume, nu mai mori. Când manifestezi iubire și respect față de tine însuși ca fiind clasă de războinic, atunci ai trăit – ai trăit – Marea Lucrare. Intenția școlii e să livreze astfel de studenți lumii.

E foarte greu să ieși din această închisoare, foarte greu să vă desprindeți de computerele voastre. E foarte greu să vă desprindeți de telefoanele voastre. Sunt mai ”istețe” (*smart* în engleză, n.t.) decât voi. Ele vă știu numărul. Voi nu vă știți numărul.

Asta e Marea mea Lucrare. Destinul channel-ului s-a întâlnit cu al meu – pentru a ne întâlni cu voi, pentru a crea asta. Nimeni nu poate spune că lăcomia a împiedicat asta să fie. Dimpotrivă. Asta e ceea ce a manifestat bogăția pentru a face așa. Înțelegeți? Asta e o privire în realitatea cuiva. Și cine să fie aceia?

Multe se sprijină pe a fi un profesor măreț – mult, mult mai multe. E vorba despre tine însuși. E vorba despre calitatea ta ca profesor de a-i inspira pe ei către ceva ce tu nu ai reușit să stăpânești. Trebuie să le stăpânești pentru a fi o adevărată lumină pentru cei a căror viață a fost pusă

În mâinile tale, cei ale căror conotații spirituale despre motivul pentru care sunt aici sunt într-adevăr în mâinile tale. Voi trebuie să fiți întotdeauna cei mai măreți, cei mai buni îndrumători ai acestor prizonieri ai încarnării, deoarece faceți parte dintre ei.

Rezultatele contează. Vrem ca oamenii ăștia să-și găsească cartonașele, și dacă au făcut-o o dată, să-i vedem că o fac din nou. Și vrem să atingă ținta. Dacă au făcut-o odată, sau n-au făcut-o, stăm acolo. Îi motivăm. Și vor obține acel focus, deoarece atunci când mintea lor va înceta să lucreze și lumina va apare, le vor obține pe toate. Înțelegeți? Întoarce-te spre vecin. Slavă Domnului.

Nu-mi pasă de stomacul lor. Îmi pasă de mintea lor, și puteți să le spuneți asta.

Jaime: Așa voi face.

Ramtha: Și dacă nu le place, ușa-i acolo. Înțelegeți? Îi vom învăța pe puținii care încă așteaptă. Așa să fie. Nu e stilul meu. Eu nu am timp, așa că nu-mi fac griji cu privire la timp. Voi vă faceți griji cu privire la timp. Eu nu-mi fac griji. Voi ați învățat sub îndrumarea mea, nu-i așa?

Nimeni nu poate conduce Câmpul așa cum conduc eu Câmpul. Nimeni nu vă poate presa către Vid așa cum o fac eu. De ce? Deoarece eu pot să văd lumina lor. Voi nu vedeți lumina lor. Asta deoarece ea nu s-a născut încă în voi. Dar fiți ca mine, și se va "naște" pe sine. Într-o bună dimineață, totul se va schimba. Înțelegeți? Nu sunt prejudecați față de voi, doar cele pe care vi le setați singuri. Și asta e propria voastră voință. Nu vă întoarceți voința împotriva luminii. Asta e tot ce am de spus.

Chestia e că oricine poate mânca 24 de ore pe zi. Ei nu au venit aici să mănânce. Nu au venit aici să urineze și să ia pauză și să tușească și să meargă în vizită. Au venit aici să învețe ceva, și o să-i trimitem să învețe. Asta e cea mai grea școală din lume, dar când te prinzi, stăpânești totul. Acesta să fie motto-ul vostru.

Ați lăsat channel-ul să se vindece – foarte necesar; întâmpină multe obstacole. Nimic nu e așa de măreț ca mintea ei – nimic – nimic. În afară de a muri, asta e singura dată când poate merge de partea cealaltă. O să ținem asta în continuare, așa-i? Știți, suntem foarte bine acum.

Ce e frumos la channel-ul vostru e că nu-i e frică de moarte. Ea a avut cea mai extraordinară viață, știe cum e de cealaltă parte. Chestia e să o ținem aici. După cum se vede acum, e o mulțime de treabă de făcut aici. Asta va fi o veste bună pentru ea. Nu poate pleca încă.

(Lui Miceal): A cui poză e aceea?

Miceal: A Contelui de Saint-Germain.

Ramtha: Extraordinară ființă. Un Maestru fără să știe. Încă trăiește astăzi, apropo, înăuntrul și înafara acestui plan. Ai știut asta, sau ai bănuțit?

Miceal: Am bănuțit. Nu am știut.

Ramtha: Noi nu murim niciodată, dragă. Noi nu cunoaștem moartea mortală.

Pentru lumină.

V-am făcut mai bine? V-am motivat mai bine? V-am motivat să vă pese, dintr-un ordin mai înalt, de cei livrați în mâinile voastre, în grija voastră?

Toți: Da.

Ramtha: Am să vă privesc.

Așa să fie.